

Sygnatura akt XI GC 218/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G. (obecnie (...) SPÓŁKA SPÓŁKA JAWNA spółka jawna w G.) wniosła przeciwko Towarzystwu (...) w W. o zapłatę kwoty 168 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 22 listopada 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka, jako nabywca wierzytelności od poszkodowanego zdarzeniem drogowym, którego sprawca objęty był ochroną ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z Towarzystwem (...) w W., domaga się dopłaty do odszkodowania z tytułu kosztów naprawy ustalonej na kwotę 3870,25 zł. Powódka podała, że pozwana obniżyła stawki roboczogodzinę ze 198 zł na 150 zł.

W sprawie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie nakaz zaskarżono w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że zastosowana stawka za roboczogodzinę w wysokości 150 zł jest właściwa, gdyż powódka nie jest autoryzowanym serwisem pojazdów marki A., a tym samym przyjmowanie stawek jak w serwisach autoryzowanych dla pojazdu poszkodowanego jest nieuzasadnione.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółka akcyjna we W.. Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z Towarzystwem (...) w W.. Właściciel pojazdu (leasingodawca) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w G. (obecnie (...) SPÓŁKA SPÓŁKA JAWNA spółka jawna w G.) umowę cesji wierzytelności, na podstawie której przełał na powoda wierzytelność przysługującą mu w stosunku do Towarzystwa (...) w W. , z tytułu opisywanej szkody.

Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne.

Pojazd został naprawiony za kwotę 4760,41 złotych brutto (3870,25 zł netto) przy uwzględnieniu stawki za prace wynoszące 198 zł netto za rbg.

Pozwany zredukował stawki za roboczogodzinę ze 198 zł na 150 zł i ustalił wysokość szkody na kwotę 3702,25 złotych netto.

Niesporne, nadto:

- umowa cesji wierzytelności k.13-15;
- decyzja k.16-18,
- kalkulacja, k 19-22;
- faktura, k 23;
- akta szkody, w tym dokumentacja fotograficzna na płycie CD k.39,

- kosztorys k.66-67.

Powódka legitymuje się certyfikatami (...) Izby (...), zgodnie z którymi w wyniku przeprowadzonej analizy ekonomiczno – finansowej oraz audytu technicznego warsztatu powódki na terenie G. stawka za prace warsztatowe powinna wynosić dla prac blacharsko – lakierniczych 198 zł netto.

Dowód:

- certyfikaty k. 24- 25, 68-70.

Rzeczywiste i uzasadnione czynnikami technologicznymi koszty naprawy samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) usuwającej uszkodzenia związane z kolizją zaistniałą dnia 3 lipca 2018r. potwierdza wystawiona przez powódkę faktura VAT o nr (...) z dnia 7 listopada 2018 r. opiewająca na kwotę netto 3.870,25 zł, brutto 4.760,41 zł.

Koszty naprawy pojazdu usuwającej uszkodzenia i przywracającej pojazd do stanu sprzed zdarzenia kolizyjnego zaistniałego dnia 3 lipca 2018 r., wykonanej w okresie zaistnienia szkody w autoryzowanych zakładach serwisowych działających na terenie zamieszkania poszkodowanego, oferujących usługi na odpowiednio wysokim poziomie, przy zastosowaniu części oryginalnych serwisowych sygnowanych znakiem producenta pojazdu oraz średnich stawek prac naprawczych wynosiły netto 3.751,63 zł, brutto 4.614,50 zł.

Stawki dla napraw powypadkowych samochodów osobowych przeprowadzanych na terenie byłego województwa (...) w okresie zaistnienia szkody w autoryzowanych zakładach serwisowych (...) o wysokim standardzie usprzętowania technicznego dla jednej roboczogodziny prac mechanicznych i blacharskich **zawierały się w przedziale od 133,50 zł netto do 216,00 zł netto**, zaś średnia wartość dla wskazanych cen wynosiła 156,75 zł netto. Natomiast stawki dla jednej roboczogodziny prac lakierniczych kształtowały się podobnie, tj. **od 133,50 zł netto do 216,00 zł netto**, zaś średnia wartość dla wskazanych cen wynosiła 164,06 zł netto.

Dowód:

- opinia biegłego, karta 79-93.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim nie był on bezsporny, został oparty o przedłożone dokumenty, których autentyczności strony nie kwestionowały, wyciągając jedynie odmienne wnioski. Wyliczając wartość kosztów naprawy pojazdu, Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego, zważywszy że strony oszacowały wartość szkody na podstawie kalkulacji, stanowiących dokumenty prywatne (art. 245 k.p.c.). Metodologia przyjęta przez biegłego nie może budzić zastrzeżeń, dlatego sąd uznał opinię za w pełni wartościowy materiał dowodowy. Strony nie kwestionowały wniosków opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości zasadne.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi art. 822 § 1 i 2 k.c.

Legitymacja powoda do dochodzenia roszczeń na własną rzecz nie była kwestionowana przez pozwanego. Wynika ona z umowy cesji oraz z art. 509 k.c. Sąd w niniejszej sprawie nie dopatrył się nieważności umów przelewu z uwagi na normę wynikającą z art. 510 § 2 k.c. Sąd odnośnie do legitymacji czynnej powoda wynikającej z umowy przelewu w pełni podziela argumentację prawną wyrażoną w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy z dnia 23 stycznia 2020 r., sygnatura akt VIII Ga 536/19, niepubl. Powódka była więc czynnie legitymowana do dochodzenia roszczeń niniejszym pozwem.

Nie była przy tym kwestionowana odpowiedzialność sprawcy zdarzenia drogowego, którego pojazd był ubezpieczony od OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Nie było to również przedmiotem sporu w toku likwidacji szkody,

albowiem ubezpieczyciel sprawy wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 3702,25 złotych netto, uznając, że taka kwota pozwoli na przeprowadzenie naprawy przywracającej stan pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Przedmiotem sporu była w istocie stawka za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych stosowanych w warsztacie powoda (198 zł netto/rbg), które ubezpieczyciel uznał za zawyżone, redukując je do poziomu 150 zł netto. Niezależnie od certyfikatów (...) Izby (...) potwierdzających zasadność stawki powoda na poziomie 198 zł netto dla warsztatu w G., biegły sądowy potwierdził, że zastosowana przez powódkę stawka robocizny na poziomie netto 198,00 zł/rbg za prace mechaniczne, blacharskie oraz lakiernicze nie przekraczała granicy najwyższej ceny funkcjonującej ówczesznie na rynku lokalnym, kształtującej się na poziomie 216,00 zł netto dla prac blacharskich, mechanicznych oraz lakierniczych. Mimo że była znacząco wyższa od średnich stawek stosowanych w okresie zaistnienia szkody przez autoryzowane zakłady serwisowe przy naprawach powypadkowych. Skoro zastosowana stawka mieścił się w tych granicach, to nakreślone przez powódkę koszty naprawy w wysokości netto 3.870,25 zł (brutto 4.760,41 zł), mimo że były wyższe od średnich cen usług funkcjonujących w okresie zaistnienia szkody na rynku lokalnym w autoryzowanych zakładach serwisowych, to jednak nie przekraczały one maksymalnego poziomu cen. Przy czym bezsporne było, że poszkodowany naprawę przeprowadził w warsztacie powódki.

W ocenie sądu powódka wykazała także złożonymi certyfikatami (...), że posiada status warsztatu autoryzowanego (art. 6 k.c.). W załączonym dokumencie (...) metody obliczenia kosztu dla roboczogodziny (k. 25) wskazano, w jaki sposób wyliczono stawkę i jakie kryteria były brane pod uwagę do oceny warsztatu powódki, w tym warunki lokalowe, wyposażenie techniczne, technologie naprawcze etc.

Sąd kierując się wnioskami biegłego, ustalił, że koszt naprawy przy uwzględnieniu stawek za roboczogodzinę w wysokości 198 zł netto wynosi netto 3.870,25 zł (brutto 4.760,41 zł) i mieści się w przedziale kosztów naprawy w (...). Kwota dotychczas wypłaconego odszkodowania z tego tytułu nie pokryła pełnych, rzeczywistych kosztów naprawy. Z tych przyczyn zasądzono dochodzoną pozwem różnicę w kwocie 168 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., a termin spełnienia świadczenia przez zakład ubezpieczeń wynika z art. 817 § 1 i 2 k.c.

Sąd orzeczono jak w pkt I sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 98 k.p.c. Powódka wygrała spór. Na koszty poniesione przez powódkę w kwocie ogółem 685 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 30 zł, wydatek na wynagrodzenie biegłego sądowego 548 zł (pokryty z uiszczonej zaliczki w kwocie 1200 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego – 90 zł (ustalone zgodnie z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie). O czym orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.

W pkt III sentencji na podstawie art. 80 ust. 1 u.k.s.c. zwrócono stronom niewykorzystane zaliczki, mając na uwadze, że wynagrodzenie biegłego wyniosło 1096 zł, a strony pokryły je po połowie ((...) : 2 = 548 zł) z uiszczonych zaliczek wynoszących 1200 zł (1200 zł – 548 zł = 652 zł).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
4. (...)